Ročník 2019

SBÍRKA MEZINÁRODNÍCH SMLUV

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 29 **Rozeslána dne 5. září 2019** **Cena Kč 86,–**

OBSAH:

44. Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Dohody mezi členskými státy Evropské unie o statusu vojenského a civilního personálu vyslaného k institucím Evropské unie, o statusu velitelství a ozbrojených sil, které mohou být poskytnuty Evropské unii v souvislosti s přípravou a plněním úkolů uvedených v článku 17 (2) Smlouvy o Evropské unii, včetně cvičení, a o statusu vojenského a civilního personálu členských států poskytnutého Evropské unii k působení v této souvislosti

44

SDĚLENÍ

Ministerstva zahraničních věcí

Ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 17. listopadu 2003 byla v Bruselu podepsána Dohoda mezi členskými státy Evropské unie o statusu vojenského a civilního personálu vyslaného k institucím Evropské unie, o statusu velitelství a ozbrojených sil, které mohou být poskytnuty Evropské unii v souvislosti s přípravou a plněním úkolů uvedených v článku 17 (2) Smlouvy o Evropské unii, včetně cvičení, a o statusu vojenského a civilního personálu členských států poskytnutého Evropské unii k působení v této souvislosti.

Česká republika se stala smluvní stranou Dohody na základě článku 5 odst. 1 Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie[1]).

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 19 odst. 3 dne 1. dubna 2019 a tímto dnem vstoupila v platnost i pro Českou republiku.

Anglické znění Dohody ve znění uveřejněném v Úředním věstníku Evropských společenství a její překlad do českého jazyka se vyhlašuje současně.

[1]) Akt o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie, přijatý dne 16. dubna 2003 v Athénách, byl vyhlášen pod č. 44/2004 Sb. m. s.

C 321/6 EN Official Journal of the European Union 31.12.2003

COUNCIL

AGREEMENT

between the Member States of the European Union concerning the status of military and civilian staff seconded to the institutions of the European Union, of the headquarters and forces which may be made available to the European Union in the context of the preparation and execution of the tasks referred to in Article 17(2) of the Treaty on European Union, including exercises, and of the military and civilian staff of the Member States put at the disposal of the European Union to act in this context

(EU SOFA)

(2003/C 321/02)

THE REPRESENTATIVES OF THE GOVERNMENTS OF THE MEMBER STATES OF THE EUROPEAN UNION, MEETING WITHIN THE COUNCIL,

Having regard to the Treaty on European Union (TEU), and in particular Title V thereof;

Whereas:

(1) The European Council has decided, in pursuit of the Common Foreign and Security Policy (CFSP), to give the EU the capabilities required to take and implement decisions on the full range of conflict prevention and crisis management tasks defined in the TEU.

(2) National decisions to send forces from Member States of the European Union (hereinafter 'Member States') into the territory of other Member States and to receive such forces from Member States in the context of the preparation and execution of the tasks referred to in Article 17(2) of the TEU, including exercises, will be taken in accordance with the provisions of Title V of the TEU, and in particular with Article 23(1) thereof, and will be the subject of separate arrangements between the Member States concerned.

(3) Specific agreements will have to be concluded with the third countries concerned in the case of exercises or operations taking place outside the territory of the Member States.

(4) Under the provisions of this Agreement, the rights and obligations of the parties under international agreements and other international instruments establishing international tribunals, including the Rome Statute of the International Criminal Court, will remain unaffected,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

PART I

PROVISIONS COMMON TO ALL MILITARY AND CIVILIAN STAFF

Article 1

In this Agreement, the term:

1. 'military staff' shall mean:

   (a) military personnel seconded by the Member States to the General Secretariat of the Council in order to form the European Union Military Staff (EUMS);

   (b) military personnel, other than personnel from the EU institutions, who may be drawn upon by the EUMS from the Member States in order to provide temporary augmentation if requested by the European Union Military Committee (EUMC), for activities in the context of the preparation and execution of the tasks referred to in Article 17(2) of the TEU, including exercises;

   (c) military personnel from the Member States who are seconded to the headquarters and forces which may be made available to the EU, or personnel thereof, in the context of the preparation and execution of the tasks referred to in Article 17(2) of the TEU, including exercises;

2. 'civilian staff' shall mean civilian personnel seconded by the Member States to EU institutions for activities in the context of the preparation and execution of the tasks referred to in Article 17(2) of the TEU, including exercises, or civilian personnel, with the exception of locally hired personnel, working with headquarters or forces or otherwise made available to the EU by the Member States for the same activities;

3. 'dependant' shall mean any person defined or recognised as a member of the family or designated as a member of the household of the military or civilian staff member by the laws of the sending State. Where, however, such laws regard as a member of the family or a member of the household only a person living under the same roof as the military or civilian staff member, this condition shall be considered satisfied if the person in question is mainly dependent on that person;

4. 'force' shall mean individuals belonging to, or entities made up of, military staff and civilian staff as defined in paragraphs 1 and 2, provided that the Member States concerned may agree that certain individuals, units, formations or other entities are not to be regarded as constituting or included in a force for the purposes of this Agreement;

5. 'headquarters' shall mean headquarters, located within the territory of the Member States, set up by one or several Member States or by an international organisation, and which may be made available to the EU in the context of the preparation and execution of the tasks referred to in Article 17(2) of the TEU, including exercises;

6. 'sending State' shall mean the Member State to which the military or civilian staff member or the force belongs;

7. 'receiving State' shall mean the Member State in the territory of which the military or civilian staff member, the force or the headquarters is located, whether stationed, deployed, or passing in transit, in connection with an individual or collective mission order or order of secondment to the EU institutions.

Article 2

1. Member States shall facilitate, if necessary, the entry, stay and departure of staff referred to in Article 1 for purposes of official business, and of their dependants. However, staff and dependants may be required to provide evidence that they fall within the categories described in Article 1.

2. For this purpose, and without prejudice to the relevant rules applicable to the free movement of persons under Community law, an individual or collective movement order or order of secondment to the EU institutions shall suffice.

Article 3

It is the duty of military and civilian staff as well as their dependants to respect the law of the receiving State, and to abstain from any activity inconsistent with the spirit of this Agreement.

Article 4

For the purposes of this Agreement:

1. Driving permits or licences issued by the military services of the sending State shall be recognised in the territory of the receiving State for comparable military vehicles.

2. Authorised personnel of any Member State may provide the personnel of the forces and headquarters of any other Member State with medical and dental care.

Article 5

Military staff, and any civilian staff concerned, shall wear uniform in accordance with the regulations in force in the sending State.

Article 6

Vehicles bearing a registration plate specific to the armed forces or the administration of the sending State shall display, in addition to their registration number, a distinctive nationality mark.

PART II

PROVISIONS APPLICABLE ONLY TO MILITARY OR CIVILIAN STAFF SECONDED TO THE EU INSTITUTIONS

Article 7

Military or civilian staff seconded to the EU institutions may possess and carry arms in accordance with Article 13 when they are working with headquarters or forces which may be made available to the EU in the context of the preparation and execution of the tasks referred to in Article 17(2) of the TEU, including exercises, or when they participate in missions in connection with such tasks.

Article 8

1. Military or civilian staff seconded to the EU institutions shall enjoy immunity from legal process of any kind in respect of words spoken or written, and of acts performed by them in the exercise of their official functions; that immunity shall continue even after their secondment has ceased.

2. The immunity referred to in this Article shall be granted in the interests of the EU, and not for the benefit of the staff concerned.

3. Both the competent authority of the sending State and the relevant EU institutions shall waive the immunity enjoyed by military or civilian staff seconded to the EU institutions where such immunity would impede the course of justice and where such competent authority and relevant EU institution may do so without prejudice to the interests of the European Union.

4. The EU institutions shall cooperate at all times with the competent authorities of the Member States in order to facilitate the smooth administration of justice and shall take action to prevent any abuse of the immunities granted under this Article.

5. Should a competent authority or a judicial body in a Member State consider that an abuse of an immunity granted under this Article has occurred, the competent authority of the sending State and the relevant EU institution shall, upon request, consult the competent authority of the Member State concerned to determine whether such abuse has occurred.

6. If consultations fail to achieve a result satisfactory to both parties, the dispute shall be examined by the relevant EU institution with a view to reaching a settlement.

7. If it is not possible to settle such a dispute, the detailed arrangements for its settlement shall be adopted by the relevant EU institution. As far as the Council is concerned, it shall adopt such arrangements unanimously.

PART III

PROVISIONS APPLICABLE ONLY TO HEADQUARTERS AND FORCES AND TO THE MILITARY AND CIVILIAN STAFF WORKING WITH THEM

Article 9

In the context of the preparation and execution of the tasks referred to in Article 17(2) of the TEU, including exercises, the headquarters and forces, and personnel thereof, referred to in Article 1 and their equipment shall be authorised to transit and temporarily deploy within the territory of a Member State subject to the agreement of the competent authorities of that Member State.

Article 10

Military and civilian staff shall receive emergency medical and dental care, including hospitalisation, under the same conditions as comparable personnel of the receiving State.

Article 11

Subject to agreements and arrangements already in force or which may, after the entry into force of this Agreement, be entered into or made between the authorised representatives of the sending and receiving States, the authorities of the receiving State shall assume sole responsibility for making suitable arrangements to make available to the units, formations or other entities the buildings and grounds which they require, as well as facilities and services connected therewith. These agreements and arrangements shall, as far as possible, comply with the regulations governing the accommodation and billeting of similar units, formations or other entities of the receiving State.

In the absence of a specific arrangement to the contrary, the laws of the receiving State shall determine the rights and obligations arising out of the occupation or use of the buildings, grounds, facilities or services.

Article 12

1. The units, formations or entities normally made up of military or civilian staff shall have the right to police, by agreement with the receiving State, all camps, establishments, headquarters or other premises occupied exclusively by them. The police of such units, formations or entities may take all appropriate measures to ensure the maintenance of order and security on such premises.

2. Outside these premises, the police referred to in paragraph 1 shall be employed only subject to arrangements with the authorities of the receiving State and in liaison with those authorities, and in so far as such employment is necessary to maintain discipline and order among the members of the units, formations or entities.

Article 13

1. Military staff may possess and carry service arms, on condition that they are authorised to do so by their orders and subject to arrangements with the authorities of the receiving State.

2. Civilian staff may possess and carry service arms, on condition that they are authorised to do so under national regulations of the sending State and subject to the agreement of the authorities of the receiving State.

Article 14

Headquarters and forces shall benefit from the same post and telecommunications facilities, travelling facilities and concessions with regard to fares, as the forces of the receiving State in accordance with the rules and regulations of that State.

Article 15

1. The archives and other official documents of headquarters kept in premises used by those headquarters or in the possession of any properly authorised member of the headquarters shall be inviolable, unless the headquarters have waived this immunity. The headquarters shall, at the request of the receiving State and in the presence of a representative of that State, verify the nature of any documents to confirm that they are entitled to immunity under this Article.

2. Should a competent authority or a judicial body of the receiving State consider that an abuse of the inviolability conferred by this Article has occurred, the Council shall, upon request, consult the competent authorities of the receiving State to determine whether such an abuse has occurred.

3. If consultations fail to achieve a result satisfactory to both parties concerned, the dispute shall be examined by the Council with a view to reaching a settlement. If it is not possible to settle such a dispute, the detailed arrangements for its settlement shall be adopted by the Council unanimously.

Article 16

With a view to avoiding double taxation, for the application of double taxation Conventions concluded between Member States and without prejudice to the right of the receiving State to tax military and civilian staff who are its nationals or who are ordinarily resident in the receiving State:

1. Where the legal incidence of any form of taxation in the receiving State depends upon residence or domicile, periods during which military or civilian staff are in the territory of that State by reason solely of their being military or civilian staff shall not be considered as periods of residence therein, or as creating a change of residence or domicile, for the purposes of such taxation.

2. Military and civilian staff shall be exempt from taxation in the receiving State on the salary and emoluments paid to them as such staff by the sending State or on any tangible movable property the presence of which in the receiving State is due solely to their temporary presence there.

3. Nothing in this Article shall prevent taxation of military or civilian staff with respect to any profitable enterprise, other than their employment as such staff, in which they may engage in the receiving State, and, except as regards their salary and emoluments and the tangible movable property referred to in paragraph 2, nothing in this Article shall prevent taxation to which, even if regarded as having their residence or domicile outside the territory of the receiving State, such staff are liable under the law of that State.

4. Nothing in this Article shall apply to duty. 'Duty' shall mean customs duties and all other duties and taxes payable on importation or exportation, as the case may be, except dues and taxes which are no more than charges for services rendered.

Article 17

1. The authorities of the sending State shall have the right to exercise all criminal and disciplinary jurisdiction conferred on them by the law of the sending State over military as well as over civilian staff where those civilian staff are subject to the law governing all or any of the armed forces of the sending State, by reason of their deployment with those forces.

2. The authorities of the receiving State shall have the right to exercise jurisdiction over military and civilian staff and their dependants, with respect to offences committed within the territory of the receiving State and punishable by the laws of that State.

3. The authorities of the sending State shall have the right to exercise exclusive jurisdiction over military as well as over civilian staff where those civilian staff are subject to the law governing all or any of the armed forces of the sending State, by reason of their deployment with those forces, with respect to offences, including offences relating to its security, punishable by the law of the sending State, but not by the law of the receiving State.

4. The authorities of the receiving State shall have the right to exercise exclusive jurisdiction over military and civilian staff and their dependants with respect to offences, including offences relating to its security, punishable by its law but not by the law of the sending State.

5. For the purposes of paragraphs 3, 4 and 6, a security offence against a State shall include:

(a) treason against the State;

(b) sabotage, espionage or violation of any law relating to official secrets of that State, or secrets relating to the national defence of that State.

6. In cases where the right to exercise jurisdiction is concurrent the following rules shall apply:

(a) the competent authorities of the sending State shall have the primary right to exercise jurisdiction over military as well as over civilian staff where those civilian staff are subject to the law governing all or any of the armed forces of the sending State, by reason of their deployment with those forces, in relation to:

   (i) offences solely against the property or security of that State, or offences solely against the person or property of military or civilian staff of that State or of a dependant;

   (ii) offences arising out of any act or omission done in the performance of official duty;

(b) in the case of any other offence, the authorities of the receiving State shall have the primary right to exercise jurisdiction;

(c) if the State having the primary right decides not to exercise jurisdiction, it shall notify the authorities of the other State as soon as practicable. The authorities of the State having the primary right shall give sympathetic consideration to a request from the authorities of the other State for a waiver of its right in cases where that other State considers such waiver to be of particular importance.

7. The provisions of this Article shall not imply any right for the authorities of the sending State to exercise jurisdiction over persons who are nationals of, or ordinarily resident in, the receiving State, unless they are members of the force of the sending State.

Article 18

1. Each Member State shall waive all its claims against any other Member State for damage to any property owned by it and used in connection with the preparation and execution of the tasks referred to in Article 17(2) of the TEU, including exercises, if such damage:

(a) was caused by military or civilian staff from the other Member State in the execution of their duties in connection with the aforementioned tasks; or

(b) arose from the use of any vehicle, vessel or aircraft owned by the other Member State and used by its services, provided either that the vehicle, vessel or aircraft causing the damage was used in connection with the aforementioned tasks, or that the damage was caused to property being so used.

Claims for maritime salvage by a Member State against any other Member State shall be waived, provided that the vessel or cargo salvaged was owned by a Member State and being used by its armed services in connection with the aforementioned tasks.

2. (a) In the case of damage caused or arising as stated in paragraph 1 with regard to other property owned by a Member State and located in its territory, the issue of the liability of any other Member State shall be determined and the amount of damage shall be assessed, unless the Member States concerned agree otherwise, by negotiation between those Member States.

(b) However, each Member State shall waive its claim in any such case where the damage is less than an amount to be determined by a Decision of the Council acting unanimously.

Any other Member State whose property has been damaged in the same incident shall also waive its claim up to the abovementioned amount.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, the term 'owned by a Member State' in the case of a vessel includes a vessel on bare boat charter to that Member State or requisitioned by it on bare boat terms or seized by it in prize, except to the extent that the risk of loss or liability is borne by some entity other than such Member State.

4. Each Member State shall waive all its claims against any other Member State for injury or death suffered by any military or civilian staff of its services while such staff were engaged in the performance of their official duties.

5. Claims (other than contractual claims and those to which paragraphs 6 and 7 apply) arising out of acts or omissions of military or civilian staff done in the performance of official duty, or out of any other act, omission or occurrence for which a force is legally responsible, and causing damage in the territory of the receiving State to third parties, other than any of the Member States, shall be dealt with by the receiving State in accordance with the following provisions:

(a) claims shall be filed, considered and settled or adjudicated in accordance with the laws and regulations of the receiving State with respect to claims arising from the activities of its own armed forces;

(b) the receiving State may settle any such claims, and payment of the amount agreed upon or determined by adjudication shall be made by the receiving State in its currency;

(c) such payment, whether made pursuant to settlement or to adjudication of the case by a competent tribunal of the receiving State, or the final adjudication by such a tribunal denying payment, shall be binding and conclusive upon the Member States concerned;

(d) every claim paid by the receiving State shall be communicated to the sending States concerned together with full particulars and a proposed distribution in conformity with subparagraph (e), points (i), (ii) and (iii). In default of a reply within two months, the proposed distribution shall be regarded as accepted;

(e) the cost incurred in satisfying claims pursuant to subparagraphs (a), (b), (c) and (d) and paragraph 2 shall be distributed between the Member States, as follows:

(i) where one sending State alone is responsible, the amount awarded or adjudged shall be distributed in the proportion of 25 per cent chargeable to the receiving State and 75 per cent chargeable to the sending State;

(ii) where more than one State is responsible for the damage, the amount awarded or adjudged shall be distributed equally among them; however, if the receiving State is not one of the States responsible, its contribution shall be half that of each of the sending States;

(iii) where the damage was caused by the services of the Member States and it is not possible to attribute it specifically to one or more of those services, the amount awarded or adjudged shall be distributed equally among the Member States concerned: however, if the receiving State is not one of the States by whose services the damage was caused, its contribution shall be half that of each of the sending States concerned;

(iv) every half-year, a statement of the sums paid by the receiving State in the course of the half-yearly period in respect of every case regarding which the proposed distribution on a percentage basis has been accepted, shall be sent to the sending States concerned, together with a request for reimbursement. Such reimbursement shall be made within the shortest possible time, in the currency of the receiving State;

(f) should the application of subparagraphs (b) and (e) cause a Member State serious hardship, it may request that the other Member States concerned settle the matter by negotiation between them on a basis of a different nature;

(g) military or civilian staff shall not be subject to any proceedings for the enforcement of any judgment given against them in the receiving State in a matter arising from the performance of their official duties;

(h) except in so far as subparagraph (e) applies to claims covered by paragraph 2, the provisions of this paragraph shall not apply to any claim arising out of, or in connection with, the navigation or operation of a ship or the loading, carriage or discharge of a cargo, other than claims for death or personal injury to which paragraph 4 does not apply.

6. Claims against military or civilian staff arising out of tortious acts or omissions in the receiving State not done in the performance of official duty shall be dealt with in the following manner:

(a) the authorities of the receiving State shall consider the claim and assess compensation to the claimant in a fair and just manner, taking into account all the circumstances of the case, including the conduct of the injured person, and shall prepare a report on the matter;

(b) the report shall be delivered to the authorities of the sending State, who shall then decide without delay whether they will offer an ex gratia payment, and if so, of what amount;

(c) if an offer of ex gratia payment is made, and accepted by the claimant in full satisfaction of his claim, the authorities of the sending State shall make the payment themselves and inform the authorities of the receiving State of their decision and of the sum paid;

(d) nothing in this paragraph shall affect the jurisdiction of the courts of the receiving State to entertain an action against military or civilian staff unless and until there has been payment in full satisfaction of the claim.

7. Claims arising out of the unauthorised use of any vehicle of the services of a sending State shall be dealt with in accordance with paragraph 6, except in so far as the unit, formation or entity in question is legally responsible.

8. If a dispute arises as to whether a tortious act or omission of military or civilian staff was done in the performance of official duty or as to whether the use of any vehicle of the services of a sending State was unauthorised, the question shall be settled by negotiation between the Member States concerned.

9. The sending State shall not claim immunity from the jurisdiction of the courts of the receiving State for military or civilian staff in respect of the civil jurisdiction of the courts of the receiving State except to the extent provided in paragraph 5(g).

10. The authorities of the sending State and of the receiving State shall cooperate in the procurement of evidence for a fair hearing and disposal of claims with regard to which the Member States are concerned.

11. Any dispute relating to the settlement of claims which cannot be resolved by negotiations between the Member States concerned shall be submitted to an arbitrator selected by agreement between the Member States concerned from among the nationals of the receiving State who hold, or have held, high judicial office. If the Member States concerned are unable within two months to agree upon an arbitrator, each Member State concerned may request the President of the Court of Justice of the European Communities to select a person with the aforesaid qualifications.

PART IV

FINAL PROVISIONS

Article 19

1. This Agreement shall be subject to approval by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.

2. Member States shall notify the Secretary-General of the Council of the European Union of the completion of the constitutional procedures for the approval of this Agreement.

3. This Agreement shall enter into force on the first day of the second month following the notification by the last Member State of the completion of its constitutional procedures referred to in paragraph 2.

4. The Secretary-General of the Council of the European Union shall act as depository of this Agreement. The depository shall publish this Agreement in the *Official Journal of the European Union*, as well as information about its entry into force following the completion of the constitutional procedures referred to in paragraph 2.

5. (a) This Agreement shall be applicable only to the metropolitan territory of the Member States.

(b) Any Member State may notify the Secretary-General of the Council of the European Union that this Agreement shall also apply to other territories for whose international relations it is responsible.

6. (a) Provisions of parts I and III of this Agreement shall be applicable only to headquarters and forces, and personnel thereof, which may be made available to the EU in the context of the preparation and execution of the tasks referred to in Article 17(2) of the TEU, including exercises, in so far as the status of such headquarters or forces, and personnel thereof, is not regulated by another agreement.

(b) Where the status of such headquarters and forces, and personnel thereof, is regulated by another agreement and these headquarters and forces, and personnel thereof, are acting in the abovementioned context specific arrangements may be concluded between the EU and the States or Organisations concerned, in order to agree which agreement shall be applicable to the operation or exercise concerned.

(c) Where it has not been possible to conclude such specific arrangements, the other Agreement shall remain applicable to the operation or exercise concerned.

7. Where third countries participate in activities to which this Agreement is applicable, agreements or arrangements regulating such participation may include a provision stating that this Agreement is also applicable to those third countries in the context of those activities.

8. The provisions of this Agreement may be amended by unanimous written agreement between the representatives of the governments of the Member States of the European Union, meeting within the Council.

Hecho en Bruselas, el diecisiete de noviembre de dos mil tres.

Udfærdiget i Bruxelles den syttende november to tusind og tre.

Geschehen zu Brüssel am siebzehnten November zweitausendunddrei.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα εφτά Νοεμβρίου δύο χιλιάδες τρία.

Done at Brussels on the seventeenth day of November in the year two thousand and three.

Fait à Bruxelles, le dix-sept novembre deux mille trois.

Fatto a Bruxelles, addi' diciassette novembre duemilatre.

Gedaan te Brussel, de zeventiende november tweeduizenddrie.

Feito em Bruxelas, em dezassete de Novembro de dois mil e três.

Tehty Brysselissä seitsemäntenätoista päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattakolme.

Som skedde i Bryssel den sjuttonde november tjugohundratre.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

Per il Governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk de Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

ANNEX

STATEMENTS

STATEMENT BY THE EU MEMBER STATES

After signature of this Agreement, Member States will make their best efforts to fulfil as soon as possible the requirements of their own constitutional procedures, in order to allow a prompt entry into force of the Agreement.

STATEMENT BY DENMARK

When signing this Agreement, Denmark recalled the Protocol on the position of Denmark annexed to the Treaty on the European Union and the Treaty establishing the European Community. Danish approval of the Agreement will take place in observance of that Protocol, and any reservation or declaration which Denmark may have to make in this connection shall be limited to the scope of part II of the said Protocol and shall in no way prevent the entry into force of the Agreement and the full implementation of it by the other Member States.

STATEMENT BY IRELAND

Nothing in this Agreement, in particular Articles 2, 9, 11, 12, 13 and 17, shall authorise or require legislation or any other action by Ireland which is prohibited by the Constitution of Ireland and, in particular, Article 15.6.2 thereof.

STATEMENT BY THE REPUBLIC OF AUSTRIA REGARDING ARTICLE 17 OF THE AGREEMENT

The acceptance of the jurisdiction by military authorities of the sending state in accordance with Article 17 of the 'Agreement between the Member States of the European Union concerning the status of military and civilian staff on secondment to the Military Staff of the European Union, of the headquarters and forces which may be made available to the European Union in the context of the preparation and execution of the tasks referred to in Article 17(2) of the Treaty on European Union, including exercises, and of the military and civilian staff of the Member States put at the disposal of the European Union to act in this context (EU SOFA)' by Austria does not apply to the exercise, on the territory of Austria, of jurisdiction by courts of a sending state.

STATEMENT BY SWEDEN

The Government of Sweden hereby declares that Article 17 of the present Agreement does not encompass a right for the sending State to exercise jurisdiction within the territory of Sweden. In particular, the said provision does not confer on the sending State the right to establish courts or to execute sentences within the territory of Sweden.

This does in no way affect the allocation of jurisdiction as between the sending and receiving State under Article 17. Nor does it affect the right of a sending State to exercise such jurisdiction within its own territory after the return to the sending State of the persons covered by Article 17.

Furthermore, this does not preclude that appropriate measures, which are immediately necessary to ensure the maintenance of order and security within the force, be taken by the military authorities of a sending State within the territory of Sweden.

© Evropská společenství, http://eur-lex.europa.eu

PŘEKLAD

RADA

DOHODA

mezi členskými státy Evropské unie o statusu vojenského a civilního personálu vyslaného k institucím Evropské unie, o statusu velitelství a ozbrojených sil, které mohou být poskytnuty Evropské unii v souvislosti s přípravou a plněním úkolů uvedených v článku 17 (2) Smlouvy o Evropské unii, včetně cvičení, a o statusu vojenského a civilního personálu členských států poskytnutého Evropské unii k působení v této souvislosti

(EU SOFA)

(2003/C 321/02)

PŘEDSTAVITELÉ VLÁD ČLENSKÝCH ZEMÍ EVROPSKÉ UNIE ZASEDAJÍCÍ V RÁMCI RADY,

přihlížejíce ke Smlouvě o Evropské Unii (SEU) a zvláště k její kapitole V;

s ohledem na to, že:

(1) se Evropská Rada rozhodla, v rámci naplňování Společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP), dát EU schopnosti nezbytné k přijímání a provádění rozhodnutí ohledně plné škály úkolů prevence konfliktů a krizového řízení, které jsou definovány v SEU;

(2) národní rozhodnutí o vyslání a přijetí ozbrojených sil z členských států Evropské unie (dále „členské státy“) na území ostatních členských států v souvislosti s přípravou a plněním úkolů uvedených v článku 17 (2) SEU, včetně cvičení, budou prováděna v souladu s ustanoveními kapitoly V SEU, konkrétně s jejím článkem 23 (1), a budou předmětem samostatných ujednání mezi dotčenými členskými státy;

(3) budou muset být uzavřeny zvláštní dohody s dotčenými třetími státy v případě cvičení nebo operací probíhajících mimo území členských států;

(4) v rámci ustanovení této Dohody nebudou dotčena práva a povinnosti smluvních stran vycházející z mezinárodních dohod a dalších mezinárodních aktů ustanovujících mezinárodní tribunály, včetně Římského statutu Mezinárodního trestního soudu;

SE DOHODLI NA NÁSLEDUJÍCÍM:

ČÁST I

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ PRO VEŠKERÝ VOJENSKÝ A CIVILNÍ PERSONÁL

Článek 1

V této Dohodě pojem:

1. „vojenský personál“ označuje:

   a) vojenský personál, který byl vyslán členskými státy ke Generálnímu sekretariátu Rady, aby tvořil Vojenský štáb Evropské unie (VŠEU);

   b) vojenský personál členských zemí, který není personálem institucí EU, o něhož může být dočasně navýšen stav personálu VŠEU, pokud o to požádá Vojenský výbor Evropské unie (VVEU), kvůli činnostem souvisejícím s přípravou a plněním úkolů uvedených v článku 17 (2) SEU, včetně cvičení;

   c) vojenský personál, který byl vyslán členskými státy k velitelství a ozbrojeným silám, jež mohou být poskytnuty EU nebo jejímu personálu v souvislosti s přípravou a plněním úkolů uvedených v článku 17 (2) SEU, včetně cvičení;

2. „civilní personál“ označuje civilní personál vyslaný členskými státy k institucím EU za účelem činností v souvislosti s přípravou a plněním úkolů uvedených v článku 17 (2) SEU, včetně cvičení, nebo civilní personál, s výjimkou najatého místního personálu, pracující na velitelství nebo u ozbrojených sil nebo jinak poskytnutý EU členskými státy ke stejným činnostem;

3. „závislá osoba“ označuje každou osobu definovanou nebo uznanou právem vysílajícího státu za rodinného příslušníka nebo označenou za člena domácnosti člena vojenského nebo civilního personálu. Pokud však takové právo uznává za člena rodiny nebo člena domácnosti pouze osobu žijící pod jednou střechou s členem vojenského nebo civilního personálu, bude tato podmínka považována za splněnou, jestliže je tato osoba na tomto členovi převážně závislá;

4. „ozbrojené síly“ označují jedince náležící k vojenskému nebo civilnímu personálu nebo složky tvořené vojenským nebo civilním personálem definovaném v odstavcích 1 a 2, přičemž dotčené členské státy se mohou dohodnout, že určití jedinci, jednotky, útvary nebo jiné složky nebudou považovány za součást ozbrojených sil pro účely této Dohody;

5. „velitelství“ označuje velitelství umístěné na území členských států, zřízené jedním nebo více členskými státy nebo mezinárodní organizací, které může být poskytnuto EU v souvislosti s přípravou a plněním úkolů uvedených v článku 17 (2) SEU, včetně cvičení;

6. „vysílající stát“ označuje členský stát, ke kterému patří člen vojenského nebo civilního personálu anebo ozbrojené síly;

7. „přijímající stát“ označuje členský stát, na jehož území se člen vojenského nebo civilního personálu, ozbrojené síly nebo velitelství nachází, bez ohledu na to, zda jde o dočasnou dislokaci, nasazení, nebo tranzit v souvislosti s rozkazem k plnění jednotlivého či kolektivního úkolu nebo s příkazem k vyslání k institucím EU.

Článek 2

1. Členské státy usnadní, pokud je to nutné pro služební účely, vstup, pobyt a odchod personálu uvedeného v článku 1 a na nich závislých osob. Tento personál a závislé osoby však mohou být požádány o předložení důkazů, že spadají do kategorií popsaných v článku 1.

2. Pro tento účel, a aniž jsou dotčena příslušná pravidla pro volný pohyb osob podle komunitárního práva, postačí individuální nebo kolektivní rozkaz k přesunu nebo příkaz k vyslání k institucím EU.

Článek 3

Povinností vojenského a civilního personálu a na nich závislých osob je respektovat právo přijímajícího státu a zdržet se jakékoliv činnosti, která není v souladu s touto Dohodou.

Článek 4

Pro účely této Dohody:

1. Řidičská oprávnění nebo průkazy vydané vojenskými službami vysílajícího státu budou na území přijímajícího státu pro srovnatelná vojenská vozidla uznána.

2. Oprávněný personál každého členského státu může poskytnout lékařskou nebo stomatologickou péči příslušníkům ozbrojených sil a velitelství jakéhokoliv jiného členského státu.

Článek 5

Vojenský personál a dotčený civilní personál bude nosit uniformu v souladu s předpisy platnými ve vysílajícím státě.

Článek 6

Vozidla s poznávací značkou ozbrojených sil nebo úřadů vysílajícího státu budou označena kromě poznávací značky i národním rozlišovacím znakem.

ČÁST II

USTANOVENÍ VZTAHUJÍCÍ SE POUZE NA VOJENSKÝ NEBO CIVILNÍ PERSONÁL VYSLANÝ K INSTITUCÍM EU

Článek 7

Vojenský nebo civilní personál vyslaný k institucím EU může držet a nosit zbraně v souladu s článkem 13 pokud pracuje na velitelství nebo u ozbrojených sil poskytnutých EU v souvislosti s přípravou a plněním úkolů uvedených v článku 17 (2) SEU, včetně cvičení, nebo pokud se účastní misí souvisejících s těmito úkoly.

Článek 8

1. Vojenský nebo civilní personál vyslaný k institucím EU požívá imunity z právního řízení jakéhokoliv druhu v souvislosti s ústními i písemnými projevy či jeho jednáním při výkonu jeho služebních funkcí; tato imunita trvá i po ukončení jeho vyslání.

2. Imunita uvedená v tomto článku bude poskytnuta v zájmu EU, nikoliv jako výhoda pro dotčený personál.

3. Příslušné orgány vysílajícího státu i příslušné instituce EU se vzdají imunity, kterou požívá vojenský a civilní personál vyslaný k institucím EU, pokud by taková imunita bránila spravedlnosti a pokud tak mohou tyto příslušné orgány a příslušné instituce EU učinit bez újmy zájmům Evropské unie.

4. Instituce EU budou vždy spolupracovat s příslušnými orgány členských států, aby zajistily hladký výkon spravedlnosti, a budou přijímat opatření k předcházení zneužívání imunity podle tohoto článku.

5. Pokud by se příslušný orgán nebo soudní orgán členského státu domníval, že došlo ke zneužití imunity udělené tímto článkem, budou příslušné orgány vysílajícího státu a příslušné instituce EU na žádost konzultovat s příslušnými orgány dotčeného členského státu, zda k takovému zneužití došlo.

6. Pokud konzultace nepřinesou výsledek, který by uspokojil obě strany, bude spor přezkoumán příslušnou institucí EU s cílem dosažení urovnání.

7. Pokud není možné tento spor urovnat, příslušná instituce EU přijme podrobná opatření k jeho urovnání. Pokud půjde o Radu, taková opatření přijme jednomyslně.

Část III

USTANOVENÍ VZTAHUJÍCÍ SE POUZE NA VELITELSTVÍ A OZBROJENÉ SÍLY A NA VOJENSKÝ A CIVILNÍ PERSONÁL ZDE PRACUJÍCÍ

Článek 9

V souvislosti s přípravou a plněním úkolů uvedených v článku 17 (2) SEU, včetně cvičení, budou velitelství a ozbrojené síly a jejich personál uvedený v článku 1 se svým vybavením oprávněny k transitu a dočasnému rozmístění na území členského státu se souhlasem příslušných orgánů tohoto členského státu.

Článek 10

Vojenskému a civilnímu personálu bude poskytnuta naléhavá lékařská a stomatologická péče, včetně hospitalizace, za stejných podmínek jako srovnatelnému personálu přijímajícího státu.

Článek 11

Orgány přijímajícího státu mají výlučnou odpovědnost za realizaci vhodných ujednání, aby byly jednotkám, útvarům nebo jiným složkám dány k dispozici budovy a pozemky, které požadují, jakož i zařízení a služby s nimi spojené, a to na základě dohod a ujednání, která jsou již v platnosti anebo která mohou být následně sjednána mezi pověřenými zástupci vysílajícího a přijímajícího státu. Tyto dohody a ujednání budou, pokud to bude možné, v souladu s předpisy upravujícími ubytování a umístění obdobných jednotek, útvarů nebo jiných složek přijímajícího státu.

Práva a povinnosti vznikající z obývání a užívání budov, pozemků, zařízení nebo služeb se budou řídit právem přijímajícího státu, pokud nebude zvláště ujednáno jinak.

Článek 12

1. Jednotky, útvary nebo složky obvykle tvořené vojenským nebo civilním personálem mají na základě dohody s přijímajícím státem právo vykonávat policejní činnost ve všech základnách, zařízeních, velitelstvích nebo jiných prostorech obývaných výhradně jimi. Policie těchto jednotek, útvarů nebo složek může přijímat všechna vhodná opatření k zajištění pořádku a bezpečnosti v těchto prostorách.

2. Mimo tyto prostory bude policie uvedená v odstavci 1 nasazena pouze na základě ujednání s orgány přijímajícího státu a ve spolupráci s těmito orgány, a to v míře nezbytné k udržení kázně a pořádku u členů jednotek, útvarů nebo složek.

Článek 13

1. Vojenský personál může držet a nosit služební zbraň pod podmínkou, že ho k tomu opravňují

jeho rozkazy a dle ujednání s orgány přijímajícího státu.

2. Civilní personál může držet a nosit služební zbraň pod podmínkou, že ho k tomu opravňují vnitrostátní předpisy vysílajícího státu a dle souhlasu orgánů přijímajícího státu.

Článek 14

Velitelství a ozbrojené síly budou využívat stejná poštovní a telekomunikační zařízení, dopravní zařízení a slevy z jízdného jako ozbrojené síly přijímajícího státu v souladu s pravidly a předpisy tohoto státu.

Článek 15

1. Archívy a jiné úřední dokumenty velitelství uložené v prostorách užívaných tímto velitelstvím nebo v držení jakéhokoli oprávněného člena velitelství budou nedotknutelné, pokud se velitelství této imunity nevzdá. Na žádost přijímajícího státu a v přítomnosti představitele tohoto státu velitelství ověří povahu jakýchkoli dokumentů, aby potvrdilo, že jim přísluší imunita podle tohoto článku.

2. Pokud by se příslušný orgán nebo soudní orgán přijímajícího státu domníval, že došlo ke zneužití nedotknutelnosti udělené tímto článkem, bude Rada na požádání jednat s příslušnými orgány přijímajícího státu za účelem určení, zda došlo k takovému zneužití.

3. Pokud nebyl výsledek jednání uspokojivý pro obě zainteresované strany, bude spor přezkoumán Radou s cílem dosažení urovnání. Pokud by nebylo možné takový spor urovnat, přijme Rada jednomyslně podrobná pravidla pro jeho urovnání.

Článek 16

Za účelem zamezení dvojímu zdanění, pro uplatnění úmluv o zamezení dvojímu zdanění uzavřených mezi členskými státy, aniž by bylo dotčeno právo přijímajícího státu zdanit členy vojenského a civilního personálu, kteří jsou jeho státními občany nebo mají obvyklý pobyt v přijímacím státě:

1. Pokud právní uplatnění jakékoli formy zdanění v přijímajícím státě závisí na pobytu nebo trvalém bydlišti, nebude doba, po kterou je vojenský nebo civilní personál na území tohoto státu pouze proto, že jde o vojenský nebo civilní personál, pro účely takového zdanění považována za dobu pobytu nebo za změnu pobytu nebo trvalého bydliště.

2. Vojenský a civilní personál bude osvobozen od zdanění v přijímajícím státě, pokud jde o plat a příplatky vyplácené vysílajícím státem takovému personálu nebo o jakýkoli hmotný movitý majetek, který se na území přijímajícího státu nachází pouze z důvodu dočasné přítomnosti tohoto personálu v tomto státě.

3. Nic v tomto článku nebrání zdanění vojenského nebo civilního personálu, pokud jde o jakoukoliv jinou výdělečnou činnost, než je jeho zaměstnání, v jehož rámci může pobývat v přijímajícím

státě, a s výjimkou platu, funkčních požitků a hmotného movitého majetku zmíněných v odstavci 2, nic v tomto článku nebrání zdanění, jemuž takový personál podléhá podle práva přijímajícího státu, a to i v případě, že je považován za personál s místem pobytu nebo trvalého bydliště mimo území přijímajícího státu.

4. Nic v tomto článku se nevztahuje na clo. „Clo" znamená celní poplatky a všechny ostatní poplatky a daně, které se platí při dovozu nebo vývozu, kromě dávek a daní, které jsou pouze poplatky za poskytované služby.

Článek 17

1. Orgány vysílajícího státu budou oprávněny vykonávat veškerou trestní a disciplinární jurisdikci, kterou jim přiznává právo vysílajícího státu, vůči vojenskému i civilnímu personálu, pokud tento civilní personál z důvodu svého vyslání s těmito ozbrojenými silami podléhá právu vysílajícího státu, kterým se tyto ozbrojené síly plně či částečně řídí.

2. Orgány přijímajícího státu budou oprávněny vykonávat jurisdikci nad vojenským a civilním personálem a na nich závislými osobami, pokud jde o delikty spáchané na území přijímajícího státu a trestné podle práva tohoto státu.

3. Orgány vysílajícího státu budou oprávněny vykonávat výlučnou jurisdikci nad vojenským i civilním personálem, pokud tento civilní personál z důvodu svého vyslání s ozbrojenými silami podléhá právu vysílajícího státu, kterým se tyto ozbrojené síly plně či částečně řídí, pokud jde o delikty, včetně deliktů týkajících se bezpečnosti tohoto státu, které jsou trestné podle práva vysílajícího státu, nikoliv však podle práva přijímajícího státu.

4. Orgány přijímajícího státu budou oprávněny vykonávat výlučnou jurisdikci nad vojenským a civilním personálem a na nich závislými osobami, pokud jde o delikty, včetně deliktů týkajících se bezpečnosti přijímajícího státu, které jsou trestné podle jeho práva, nikoliv však podle práva vysílajícího státu.

5. Pro účely odstavců 3, 4 a 6 delikt proti bezpečnosti státu zahrnuje:

(a) vlastizradu;

(b) sabotáž, špionáž či porušení jakéhokoliv zákona týkajícího se ochrany utajovaných skutečností tohoto státu nebo utajovaných skutečností vztahujících se k národní obraně tohoto státu.

6. V případech kolize práva k výkonu jurisdikce platí následující pravidla:

(a) Příslušné orgány vysílajícího státu mají přednostní právo k výkonu jurisdikce nad vojenským a také civilním personálem, pokud tento civilní personál z důvodu svého vyslání s ozbrojenými silami podléhá právu vysílajícího státu, kterými se tyto ozbrojené síly plně či částečně řídí, pokud

jde o:

(i) delikty výlučně proti majetku či bezpečnosti tohoto státu nebo delikty výlučně proti osobě nebo majetku vojenského nebo civilního personálu tohoto státu nebo závislé osobě a jejímu majetku;

(ii) delikty plynoucí z jednání či opomenutí při výkonu služebních povinností;

(b) v případě jakéhokoliv jiného deliktu mají přednostní právo k výkonu jurisdikce orgány přijímajícího státu;

(c) rozhodne-li se stát, který má přednostní právo, nevykonávat jurisdikci, uvědomí o tom co nejdříve orgány druhého státu. Orgány státu, který má přednostní právo, zváží vstřícným způsobem žádost orgánů druhého státu o vzdání se tohoto práva v případech, kdy tento druhý stát přisuzuje takovému zřeknutí se práva zvláštní důležitost.

7. Z ustanovení tohoto článku nevyplývá pro orgány vysílajícího státu právo k výkonu jurisdikce nad osobami, které jsou státními příslušníky přijímajícího státu nebo nad osobami s trvalým pobytem na jeho území, pokud nejsou příslušníky ozbrojených sil vysílajícího státu.

Článek 18

1. Každý členský stát se vzdává nároků vůči kterémukoliv jinému členskému státu na náhradu škody na jakémkoliv majetku, který vlastní a který je v užívání v souvislosti s přípravou a plněním úkolů uvedených ve článku 17 (2) SEU, včetně cvičení, jestliže tato škoda:

(a) byla způsobena vojenským nebo civilním personálem jiného členského státu při výkonu jeho služebních povinností souvisejících s výše zmíněnými úkoly; nebo

(b) vznikla v důsledku použití jakéhokoliv vozidla, plavidla či letadla patřícího jinému členskému státu a používaného jeho službami, za předpokladu, že toto vozidlo, plavidlo nebo letadlo, které způsobilo škodu, bylo použito v souvislosti s výše zmíněnými úkoly nebo, že škoda byla způsobena na majetku takto použitém.

Členský stát se vzdá nároků na odměnu za záchranu lodi nebo nákladu na moři vůči kterémukoliv jinému členskému státu za předpokladu, že zachraňované plavidlo či náklad patřily jinému členskému státu a byly užívány jeho ozbrojenými silami v souvislosti s výše zmíněnými úkoly.

2. (a) V případě škody způsobené nebo vzniklé způsobem uvedeným v odstavci 1 na jiném majetku ve vlastnictví členského státu a nacházejícím se na jeho území bude odpovědnost kteréhokoliv jiného členského státu určena a výše škody stanovena jednáním mezi dotčenými členskými státy, pokud se dotčené členské státy nedohodnou jinak.

(b) Každý členský stát se však vzdává svého nároku na náhradu škody v případě, že škoda

je menší než je výše, která bude určena jednomyslným rozhodnutím Rady.

Kterýkoliv jiný členský stát, jehož majetek byl poškozen při stejném incidentu, se rovněž vzdává svého nároku na náhradu škody do výše uvedené částky.

3. Pro účely odstavců 1 a 2, pojem „ve vlastnictví členského státu" v případě plavidla znamená pronájem lodi s dočasným výkonem všech vlastnických práv členským státem anebo plavidlo tímto členským státem zabrané pro takový pronájem nebo ukořistěné (s výjimkou míry rizika ztráty nebo odpovědnosti nesené jiným subjektem než tímto členským státem).

4. Každý členský stát se vzdává všech svých nároků na náhradu škody vůči druhému členskému státu v souvislosti se zraněním či úmrtím kteréhokoliv člena vojenského či civilního personálu, byl-li tento člen právě ve výkonu jeho služebních povinností.

5. Nároky na náhradu škody (jiné než smluvní nároky a než ty, na které se vztahuje odstavec 6 a 7 tohoto článku) vyplývající z jednání nebo opomenutí ze strany členů vojenského nebo civilního personálu, ke kterému došlo při výkonu jejich služebních povinností, nebo vyplývající z jakéhokoliv jiného jednání, opomenutí či události, za kterou jsou ozbrojené síly právně odpovědné a které na území přijímajícího státu způsobí škodu třetí straně, která není členským státem, budou řešeny přijímajícím státem v souladu s následujícími ustanoveními:

(a) nároky na náhradu škody budou vznášeny, projednány a vypořádány či soudně rozhodnuty v souladu se zákony a nařízeními přijímajícího státu s ohledem na nároky na náhradu škody vznikající z činností jeho vlastních ozbrojených sil;

(b) přijímající stát může vypořádat jakékoliv takové nároky na náhradu škody a platbu dohodnuté nebo soudem určené částky provede přijímající stát ve své měně;

(c) takováto platba, ať na základě dohody nebo soudního rozhodnutí případu příslušným soudem přijímajícího státu, nebo konečné rozhodnutí tohoto soudu zamítající platbu, jsou pro dotčené členské státy závazné a nezvratné;

(d) každý případ úhrady odškodného přijímajícím státem bude oznámen dotčeným vysílajícím státům společně s úplnými údaji a návrhem odškodného v souladu s níže uvedenými pododstavcem (e), body (i), (ii) a (iii). Neobdrží-li členský stát odpověď do dvou měsíců, je navrhované odškodné považováno za přijaté;

(e) náklady způsobené uspokojováním nároků na náhradu škody podle pododstavců (a), (b), (c) a (d) a odstavce 2 budou rozděleny mezi smluvní strany následovně:

(i) nese-li odpovědnost pouze jediný vysílající stát, částka přiznaná nebo uložená soudem se rozdělí v poměru 25 % k tíži přijímajícího státu a 75 % k tíži vysílajícího státu;

(ii) nese-li odpovědnost za škodu více než jeden stát, bude částka přiznaná nebo uložená soudem rozdělena rovnoměrně mezi tyto státy; není-li však přijímající stát jedním z odpovědných států, přispěje částkou rovnající se polovině částky každého vysílajícího státu;

(iii) byla-li škoda způsobena službami členských států a není-li možné přisoudit ji konkrétně jedné nebo více službám, bude přiznaná nebo soudem uložená částka rozdělena rovnoměrně mezi dotčené členské státy; není-li však přijímající stát jedním ze států, jehož služby tuto škodu způsobily, přispěje částkou rovnající se polovině částky placené každým dotčeným vysílajícím státem;

(iv) každých šest měsíců bude dotčeným vysílajícím státům zasílán výkaz částek zaplacených přijímajícím státem v průběhu uplynulých šesti měsíců s ohledem na každý případ, kdy bylo navrhované dělení na procentuálním základě přijato, společně s žádostí o náhradu. Tato náhrada bude provedena v co nejkratší době a v měně přijímajícího státu;

(f) pokud by použití ustanovení pododstavců (b) a (e) mohlo členskému státu způsobit vážné těžkosti, může tento členský stát požádat ostatní dotčené členské státy, aby vyřešily tuto záležitost jiným způsobem, a to vzájemným jednáním;

(g) proti členovi vojenského nebo civilního personálu nebude vedeno soudní řízení za účelem výkonu jakéhokoliv soudního rozhodnutí vydaného proti němu v přijímajícím státě v záležitosti vyplývající z výkonu jeho služebních povinností;

(h) s výjimkou případů, kdy se na nároky na náhradu škody uvedené v odstavci 2 vztahují ustanovení pododstavce (e), se ustanovení tohoto odstavce nevztahují na nároky vzniklé z nebo v souvislosti s navigací či provozem lodi nebo nakládáním, převozem či vykládáním nákladu, kromě nároků souvisejících s úmrtím či zraněním, na něž se nevztahují ustanovení odstavce 4.

6. Nároky na náhradu škody uplatňované vůči vojenskému nebo civilnímu personálu, které vyplývají z protiprávních jednání nebo opomenutí v přijímajícím státě, jichž se tento personál dopustil mimo plnění služebních povinností, budou řešeny následujícím způsobem:

(a) orgány přijímajícího státu zváží požadovanou výši náhrady a stanoví náhradu osobě uplatňující nároky na náhradu škody čestně a spravedlivě s přihlédnutím k okolnostem případu včetně chování poškozené osoby a vypracují o dané záležitosti zprávu;

(b) tato zpráva bude doručena orgánům vysílajícího státu, které bez prodlení rozhodnou, zda nabídnou dobrovolnou platbu (*ex gratia*), a pokud ano, v jaké výši;

(c) pokud je dobrovolná platba (*ex gratia*) nabídnuta a přijme-li ji osoba uplatňující nároky jako

plnou náhradu svého nároku na náhradu škody, provedou platbu orgány vysílajícího státu samy a budou úřady přijímajícího státu o svém rozhodnutí a o zaplacené částce informovat;

(d) žádným z ustanovení tohoto odstavce nebude dotčena jurisdikce soudů přijímajícího státu zahájit řízení proti vojenskému nebo civilnímu personálu, nedošlo-li k uspokojení nároku na náhradu škody v plném rozsahu.

7. Nároky na náhradu škody plynoucí z nedovoleného použití jakéhokoliv vozidla služeb vysílajícího státu se budou řešit podle odstavce 6 s výjimkou případů právní odpovědnosti jednotek, útvarů nebo složek.

8. Vznikne-li spor v tom, zda k protiprávnímu jednání nebo opomenutí vojenského nebo civilního personálu došlo při plnění služebních povinností nebo zda bylo použití vozidla ozbrojených sil vysílajícího státu neoprávněné, bude tato záležitost řešena jednáním mezi dotčenými členskými státy.

9. Vysílající stát nebude pro vojenský nebo civilní personál nárokovat imunitu ze soudní jurisdikce přijímajícího státu, pokud jde o občanskoprávní jurisdikci soudů přijímajícího státu, s výjimkou případu uvedeného v odstavci 5 (g).

10. Orgány vysílajícího a přijímajícího státu budou spolupracovat při získávání důkazů pro spravedlivé projednání věci před soudem a při vyřízení nároků na náhradu škody týkajících se členských států.

11. Jakýkoliv spor týkající se řešení nároků na náhradu škody, který nemůže být urovnán jednáním mezi dotčenými členskými státy, bude předložen rozhodci vybranému na základě dohody dotčených členských států z občanů přijímajícího státu, kteří vykonávají nebo vykonávali vysokou soudní funkci. Nejsou-li dotčené členské státy schopny se dohodnout během dvou měsíců na osobě rozhodce, může každý dotčený členský stát požádat předsedu Soudního dvora Evropských společenství, aby vybral osobu s výše uvedenou kvalifikací.

ČÁST IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 19

1. Tato Dohoda podléhá schválení členskými státy v souladu s jejich příslušnými ústavními požadavky.

2. Členské státy oznámí generálnímu tajemníkovi Rady Evropské unie ukončení ústavních procedur nutných ke schválení této Dohody.

3. Tato Dohoda vstoupí v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po oznámení

učiněném posledním členským státem, že byly ukončeny jeho ústavní procedury uvedené v odstavci 2.

4. Jako depozitář této Dohody bude působit Generální tajemník Rady Evropské unie. Depozitář uveřejní tuto Dohodu v *Úředním Věstníku Evropské unie*, jakož i informace o jejím vstupu v platnost po ukončení ústavních procedur uvedených v odstavci 2.

5. (a) Tato Dohoda bude uplatňována pouze na metropolitním území členských států.

(b) Kterýkoliv členský stát může oznámit generálnímu tajemníkovi Rady Evropské unie, že tato Dohoda bude uplatňována také na dalších územích, za jejichž mezinárodní vztahy odpovídá.

6. (a) Ustanovení částí I a III této Dohody se použijí pouze na velitelství a ozbrojené síly, a jejich personál, které mohou být poskytnuty EU v souvislosti s přípravou a plněním úkolů uvedených v článku 17 (2) SEU, včetně cvičení, pokud status těchto velitelství nebo ozbrojených sil a jejich personálu není upraven jinou dohodou.

(b) Pokud je status takových velitelství a ozbrojených sil a jejich personálu upraven jinou dohodou a tato velitelství a ozbrojené síly, a jejich personál, působí ve výše zmíněném kontextu, mohou být uzavřena zvláštní ujednání mezi EU a dotčenými státy nebo organizacemi, s cílem dohodnout, která dohoda bude uplatněna pro danou operaci či cvičení.

(c) Pokud nebylo možné uzavřít taková zvláštní ujednání, bude se pro danou operaci nebo cvičení uplatňovat jiná dohoda.

7. Pokud se třetí státy účastní činností, na které se vztahuje tato Dohoda, mohou dohody nebo ujednání upravující takovou účast obsahovat ustanovení stanovící, že tato Dohoda se v souvislosti s těmito činnostmi rovněž uplatní na tyto třetí státy.

8. Ustanovení této Dohody mohou být změněna na základě jednomyslné písemné dohody mezi zástupci vlád členských zemí Evropské unie, zasedajícími v Radě.

V Bruselu dne sedmnáctého listopadu roku dva tisíce tři.

Za vládu Belgického království

Za vládu Dánského království

Za vládu Spolkové republiky Německo

Za vládu Řecké republiky

Za vládu Španělského království

Za vládu Francouzské republiky

Za vládu Irské republiky

Za vládu Italské republiky

Za vládu Lucemburského velkovévodství

Za vládu Nizozemského království

Za vládu Rakouské republiky

Za vládu Portugalské republiky

Za vládu Finského království

Za vládu Švédského království

Za vládu Spojeného království Velké Británie a Severního Irska

PŘÍLOHA

PROHLÁŠENÍ

PROHLÁŠENÍ ČLENSKÝCH STÁTŮ EU

Po podpisu této dohody vyvinou členské státy maximální úsilí, aby co nejdříve splnily požadavky svých vlastních ústavních postupů a umožnily neprodlený vstup této Dohody v platnost.

PROHLÁŠENÍ DÁNSKA

Při podpisu této Dohody připomnělo Dánsko Protokol o pozici Dánska připojený ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství. Schválení této Dohody ze strany Dánska se uskuteční v souladu s tímto Protokolem a jakékoliv výhrady nebo prohlášení, které může Dánsko v této souvislosti učinit, budou omezeny na rozsah části II uvedeného Protokolu a v žádném případě nebudou bránit vstupu této Dohody v platnost a jejímu plnému provádění ostatními členskými státy.

PROHLÁŠENÍ IRSKA

Nic v této Dohodě, zejména v článcích 2, 9, 11, 12, 13 a 17, nepovoluje či nevyžaduje legislativní nebo jiné kroky Irska, který jsou zakázané Ústavou Irska, a především jejím článkem 15.6.2.

PROHLÁŠENÍ RAKOUSKÉ REPUBLIKY K ČLÁNKU 17 DOHODY

Přijetí jurisdikce vojenskými orgány vysílajícího státu v souladu s článkem 17 „Dohody mezi členskými státy Evropské unie o statusu vojenského a civilního personálu vyslaného k institucím Evropské unie, o statusu velitelství a ozbrojených sil, které mohou být poskytnuty Evropské unii v souvislosti s přípravou a plněním úkolů uvedených v článku 17 (2) Smlouvy o Evropské unii, včetně cvičení, a o statusu vojenského a civilního personálu členských států poskytnutého Evropské unii k působení v této souvislosti (EU SOFA)“ Rakouskem se nevztahuje na výkon soudní jurisdikce vysílajícího státu na území Rakouska.

PROHLÁŠENÍ ŠVÉDSKA

Vláda Švédska tímto prohlašuje, že článek 17 této Dohody nezahrnuje právo vysílajícího státu

vykonávat jurisdikci na území Švédska. Uvedený článek zejména nezaručuje vysílajícímu státu právo zřizovat soudy nebo vykonávat rozsudky na území Švédska.

To nijak neovlivňuje rozdělení jurisdikcí mezi vysílajícím a přijímajícím státem podle článku 17. Nedotýká se ani práva vysílajícího státu vykonávat takovou jurisdikci na svém vlastním území po návratu osob, spadajících pod režim článku 17, do vysílajícího státu.

Dále nebrání tomu, aby vojenské orgány vysílajícího státu přijaly vhodná opatření na území Švédska, která jsou bezodkladně nutná k zajištění pořádku a bezpečnosti uvnitř ozbrojených sil.

ISSN 1801-0393

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 289, fax: 974 816 871 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – Walstead Moraviapress s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, tel.: 516 205 175, e-mail: sbirky@walstead-moraviapress.com. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku z předcházejícího roku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce mezinárodních smluv. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2019 činí 5 000,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: Walstead Moraviapress s. r. o., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné a objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 175, objednávky – knihkupci – 516 205 175, e-mail – sbirky@walstead-moraviapress.com. **Internetová prodejna**: www.sbirkyzakonu.cz – **Drobný prodej** – **Brno**: Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Obchodní galerie IBC (2. patro), Příkop 6; **Cheb**: EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov**: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Olomouc**: Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3; **Pardubice**: ABONO s. r. o., Sportovců 1121; **Plzeň**: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 3**: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, Řipská 23; **Praha 4**: Tiskárna Ministerstva vnitra, Bartůňkova 4; **Praha 9**: DOVOZ TISKU SUWECO CZ, Klečákova 347; **Praha 10**: BMSS START, s. r. o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Ústí nad Labem**: PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, KARTOON, s. r. o., Klíšská 3392/37 – vazby sbírek tel. a fax: 475 501 773, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh**: Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec**: Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 516 205 175. **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.